

Rozana Aleja

Raz, Dwa, Trzy

wieczór
skrzydlatej rzęsy tusz
wolno opada w alei róż
krąg
wyrazistej kobiety cień
aleja róż jest tylko jednym z miejsc
łyk z wodopoju zaczerpnie kto tak
trapiiony pragnieniem znów
leży na wznak
na wietrze jak żagiel faluje już
odkryty dekolt w alei róż

złotych obcasów unosi się kurz
czerwone są usta w alei róż
raj w którym skupia się cały świat
gdy czernią zakwitnie miłości kwiat
łyk z wodopoju zaczerpnie tu też
prawiczek złowiony w
podwiązki sieć
tak pięknie faluje obfity biust
jak banknot na wietrze w alei róż
w zgiełku niejeden
przemilczeć by mógł
że zaznał wszystkiego w alei róż
choć wieczna jest ciemność
rozpustnych bram
szczęśliwy lunatyk co ma
czego chciał
jak wąty kaganek za dnia tak się tli
tamten czy ów co upadł bez sił
a będzie on jeszcze żeglarzem
tych mórz

dryfując w dekoltach alei róż   wieczór

skrzydlatej rzęsy tusz

wolno opada w alei róż

krąg

wyrazistej kobiety cień

aleja róż jest tylko jednym z miejsc

łyk z wodopoju zaczerpnie kto tak

trapiiony pragnieniem znów

leży na wznak

na wietrze jak żagiel faluje już

odkryty dekolt w alei róż

złotych obcasów unosi się kurz

czerwone są usta w alei róż
raj w którym skupia się cały świat
gdy czernią zakwitnie miłości kwiat
łyk z wodopoju zaczerpnie tu też
prawiczek złowiony w
podwiązki sieć
tak pięknie faluje obfity biust
jak banknot na wietrze w alei róż
w zgiełku niejeden
przemilczeć by mógł
że zaznał wszystkiego w alei róż
choć wieczna jest ciemność
rozpustnych bram
szczęśliwy lunatyk co ma
czego chciał
jak wątlý kaganek za dnia tak się tli
tamten czy ów co upadł bez sił
a będzie on jeszcze żeglarzem
tych mórz
dryfując w dekoltach alei róż